

– og tá vendir pínan í rygginum aftur.

Nú er so long tíð liðin, síðani Herluf Gudmundarson varð sjúkrameldaður, at hann dettir úr dagpeningaskipanini og livir nú av inntøkuni hjá konuni og forsorg-arhjálp.

- Upphæddin, eg fekk í forsorgarhjálp var beinleiðis mann-minkandi. Har var einki at gera, annað enn at fara til arbeiðis aftur, tó at eg hevði øgiliga pínu. Tað vardi tó ikki leingi, og so mátti

Hetta eru skrávurnar, sum vóru settar inn í ryggin á Herlufi Gudmundarson

eg aftur gevast at arbeiða, sigur Herluf Gudmundarson.

Summarið 2015 byrjaði hann so at fáa ilt í hitt beinið. Hesaferð gekk betri og við eini tilvísing frá Landssjúkrahúsinum, fór hann í novembur niður á Fredriksberg hospital, har hann bleiv lagdur undir skurð. Tann skurðviðgerðin eydnaðist so væl, at hann eisini fekk eina tilvísing til skurð av høgna beini.

- Skurðviðgerðirnar eydnaðust væl, men eg livi í eini øgiligari pínu. Síðani novembur 2015 havi eg nýtt morfin fyri at doyva pínuna, fyrst frá beininum, síðani frá rygginum, sigur hann.

Pínan er aftur ein fastur partur av gerandisdegnum. Nú eru fíggjarligu avbjóðingarnar eisini vorðnar tað. Hvørki kanning ella skurðviðgerðir á Hamlet vóru ókeypiss, og Landssjúkrahúsið noktar at rinda, tí Herluf Gudmundarson onga ávísing hevði frá Landssjúkrahúsinum. Avleiðingin er, at Herluf Gudmundarson skyldar yvir 200.000 krónur fyri skurðviðgerðir og kanningar.

Herluf Gudmundarson er framvegis ikki farin til arbeiðis aftur. Einasta inntøkan hjá húskinum er tí lønin hjá konuni.

- Vit droyma um at eiga egin hús. Veruleikin er, at skuldin fyri skurðviðgerðirnar er eginfíggingin hjá okkum til eini nýggj hús. Dreymurin er tí vorðin sera fjarur, sigur hann.

- Hví skal eg koyrast í senk, hví kundi eg ikki fáa hjálp beinanvegin? Um onkur tók trupulleikan í beininum í álvara, longu tá eg var barn, so kundi hann kanska verið loystur. Læknin á Hamlet segði, at um eg varð skurðviðgjörður beinanvegin, so hevði beinið verið fult virkið í dag, sigur Herluf Gudmundarson.

Pínan gerst kortini bara verri og verri. Í mars í ár verður Herluf Gudmundarson sendur til Suðuroyar Sjúkrahús í uppvenjing í fyra vikur. Hetta er fyrstu ferð, síðani hann gjørdist sjúk, at hann fær tilboð um endurvenjing. - Egringdi út á Landssjúkrahúsið

eftir fyrstu skurðviðgerðina, og bað um at fáa endurvenjing, men svarið var stutt og greitt nei. Eg var ikki skurðviðgjörður á Landssjúkrahúsinum, tí kundi eg ikki fáa endurvenjing har heldur.

Herluf Gudmundarson er tó sera glaður um viðgerðina, hann fekk á Suðuroyar Sjúkrahúsi.

- Har føldi eg, at tey veruliga trúðu mær og tóku meg í álvara. Tey gjørdu tað tey kundu at hjálpa mær, og royndu at hava meg har, so leingi sum til bar. Tey hildu, at orsøkin til pínuna var, at eg hevði brúkt likamið skeivt, og at tað vóru musklarnir, sum vóru spentir, ið vóru orsök til pínuna. Tí hildu tey eisini, at eg kundi venja pínuna burtur. Eftir 14 dagar skiltu tey, at so var ikki, og tær fyra vikurnar gjørdust at enda til átta vikur, sigur hann.

Læknarnir síggja einki

- Eg síggi á tær, at tú hevur tað verri enn nakrantíð. Kortini síggi eg einki galið á myndunum. Orðini eigur enn ein lækni á Landssjúkrahúsinum. Vit eru nú komin út í mai mánað í ár, og Herluf Gudmundarson sigur, at hann hevur tað verri enn nakrantíð fyrr. Norski serlæknin ger av at biðja giktalæknan Pero Sore hyggja at Herlufi Gudmundarson.

Hví skal eg koyrast í senk, hví kundi eg ikki fáa hjálp beinanvegin? Um onkur tók trupulleikan í beininum í álvara, longu tá eg var barn, so kundi hann kanska verið loystur

Trupulleikin er, at biðitíðin er hálvannað ár, so Herluf Gudmundarson verður innlagdur fyri at sleppa skjótari fram at.

Herluf Gudmundarson hevur verið hjá Pero Sore fyrr, men tá sá giktalækkin einki galið. Eisini Pero Sore viðmerkir, at Herluf Gudmundarson sær verri út enn nakrantíð fyrr.

- Hann segði, at hann ongantíð hevði sæð nakran, sum hevði tað so ringt. Eg fortaldi honum, at eg føldi ikki longur beinini, ei heldur, nær eg skuldi á vesið. Tá ívaðist Pero Sore ikki í, at tað var rygginum okkurt var galið við, tað var ikki gikt.

Pero Sore gevur Herlufi Gudmundarson eina ávísing til eina ryggklinikki í Hellerup. Tá hann kemur hagar í juli, eru boðini tey somu.

- Eg síggi, at tú hevur tað ræðuliga ringt, men eg síggi einki á

Á Suðuroyar sjúkrahúsi fekk HB-fjepparin vitjan av effo-liðnum hjá felagnum, undan dystinum móti TB

myndunum, sigur læknin. Tó, sigur hann, eri eg sinnaður at lata teg upp og hyggja nærri at, hvussu ryggurin sær út og hvussu tú flytur hann, sigur læknin. Læknin ávaraði tó um, at tað fór at gerast ein størri skurðviðgerð enn tann fyrsta.

Tá læknin letur ryggin upp, er trupulleikin lættur at síggja. Allar fyra skrávurnar, sum læknarnir á Hamlet høvdu skruvað inn í ryggin á Herlufi Gudmundarson, vóru loysnaðar í størri ella minni mun. Tær løgu tí og gnaðagu og gjørdur

einki á myndunum og valdu tí at senda meg heim. Eingin teirra var forvitin eftir at finna út av, hví eg hevði so ilt. Teir hugdu bara eftir myndunum, og tað var tað. Høvdu teir lurtað, kundu trupulleikarnir verið loystir nógv skjótari. Eingin teirra strekti seg eitt sindur longur, ikki fyrr enn eg møtti læknanum á ryggklinikkin í, sum vildi lata ryggin upp og hyggja sjálvur, sigur hann.

- Hetta hevur verið ómetaliga tungt sálarliga eisini. Á Landssjúkrahúsinum søgdu tey við meg,

fortreð. Tað var sostatt ikki lægið, at Herluf Gudmundarson hevði ilt.

Hví var eingin forvitin

Herluf Gudmundarson er enn í nógvari pínu eftir seinastu skurðviðgerðirnar og tekur nógv morfin. Trupulleikarnir í likaminum skuldu tó verið loystir.

- Tað fer at taka langa tíð at koma fyri meg aftur, siga læknarnir. Eg má geva tol, hóast tað er uppi, sigur hann.

Herluf Gudmundarson hevur verið sjúk, nú í hálvtriðja ár. Ein stóran part av tíðini hevur hann biðað eftir, at fáa svar upp á ymiskar kanningar.

- Tað, sum eg ikki skilji, er hví eingin lurtaði eftir mær beinanvegin. Eg føli tað, sum um trý ár av mínum lívi eru stolin. Eg visti, at okkurt var galið, men øll søgdu, at einki var galið. Læknarnir sóu

at tað var psykiskt, og til tíðir var eg líka við at trúgva teimum. Eg vildi ynskt, at eg fekk eina umbering frá Landssjúkrahúsinum. Fleiri ferðir hava teir ikki verið sína uppgávu vaksni, og nú nokta teir at gjalda, tá onkur annar kundi loysa trupulleikarnar fyri teir. Hetta, hóast loysnin hjá teimum hevði verið hin sama, at sent meg til skurðviðgerð í Danmark, sigur Herluf Gudmundarson.

- Tað, sum gevur mest ugga, troyst og styrki gjøgnum alt hetta, er Gud og barnatrúgvín. Vit vita, at nógvar fólk biðja fyri okkum, og tað gevur okkum eina fantastiska troyst. Onkuntíð føla vit okkum sum einkjan í Sarepta, har oljukrukkan ongantíð gjørdist tóm. Tað er so stórt í okkara verð, at boksen ongantíð er tóm, at vit hava ikki orð fyri tí, sigur hann.

Fíggjarliga eru tey illa sperd.

Eittans inntøku og stóra skuld orsaka av skurðviðgerðunum. Herluf Gudmundarson hevur søkt um fyritiðarpensjón, men hevur enn ikki fingið svar.

- Tað einasta, sum fær alt at mala runt er hjálp frá familju og vinum. Tað er fantastiskt, at tey traðka til, men tað kann kortini ikki vera meiningin, at ein ikki fær nøktandi hjálp frá tí almenna, sigur hann.

Herluf Gudmundarson er í lótu-uni á avlasting á hvíldarheiminum Naina.

- Tað er torført at gera seg sátt við tankan um, at eg neyvan nakrantíð gerist ein virkin partur av samfelagnum aftur. Mín samleiki var at rokast og vera nógv um meg, raskur at arbeiða og so framvegis. Nú siti eg á hvíldarheiminum og orki púrt einki orsaka av nógvu pínuni.

- Tað er tó ein stór hjálp at vera her, bæði fyri meg og familjuna. Eg klári meg illa einsamallur og havi brúk fyri hjálp til tað mesta. Hetta er eitt fantastiskt stað, starvsfólkini taka sær væl av tær og ein fær veruliga hvílt seg, sigur hann.

- Eitt er heilt víst, hevði eg verið giftur við nakrari aðrari konu, hevði hon langt síðani verið rýmd. Mín hevur sett alt til síðis fyri at hjálpa og stuðla mær gjøgnum hesa ræðusøguna. Hon tekur sær av øllum húsliga arbeiðinum, trimum børnum og einum sjúkum manni. Eg eri ómetaliga glaður fyri, at júst hon er mín kona. Tað er hart at síggja, hvussu hon slítir seg upp fyri at halda okkara lívi saman, og eg fái einki hjálpt. Børnini líða heilt víst eisini undir hesum, og eg vóni, at eg fái lønt teimum aftur, sigur Herluf Gudmundarson.

Enn hevur Herluf Gudmundarson trupulleikar í rygginum. Hann hevur diskus prolaps í nakkanum og fleiri kleimdar nervakanalir í mittastu geislunum í rygginum. Mikudagin fekk hann boð frá skurðlæknanum, at hann móguliga skal aftur undir skurð.

- Læknin segði, at um eg blívi við at hava ilt, má eg koma niður aftur, men vit taka nakrar vikur afturat. Tað fer at taka langa tíð at koma fyri seg aftur, so eg má geva tol, sigur hann.

- Nú vóni eg at fáa fyritiðarpensjón, men eg vóni eisini at gerast frískur aftur og sleppa til arbeiðis. Størsti dreymurin hevði verið at gjørst pínufríur. Tað havi eg ongantíð í lívinum verið. Tað, og at seta fótturnar undir egið borð, sigur Herluf Gudmundarson.

Umbønin um skurðviðgerð má koma av Landssjúkrahúsinum

DANJAL AV RANA

Johnny í Grótinum, sjúkrahússtjóri, sigur, at Landssjúkrahúsið einans rindar fyri skurðviðgerðir uttanlands, um ein ávísing fyriliggur frá einum lækna á einum av teimum trimum sjúkrahúsunum.

- Tað er løgtingsheimildin fyri serviðgerðir uttanlands, sum setir sum treyt, at vit einans kunnu rinda, um ein lækni hevur avist hesa loysnina, sigur Johnny í Grótinum.

Hann greiðir frá, at føroyska sjúkrahúsverkið hevur avtalu við sjúkrahús í grannalondunum um viðgerðir.

- Vit hava avtalu um prís fyri viðgerðir og viðgerðartíð, at okkara sjúklingar skulu sleppa skjótari fram at og annað. Hetta er fyri at minka um kostnaðin og at standardisera mannagongdirnar fyri okkara sjúklingar, sigur hann.

Er so móguligt at koma aftur um aftur og biðja sjúkrahúsið

rinda rokningina, eftir at skurðviðgerðin er framd?

- Tað stutta svarið er nei. Landssjúkrahúsið hevur snøgt sagt ikki heimild at koma aftur um aftur. Ein ávísing frá lækna má tó altíð fyriliggja, áðrenn viðgerðirnar verða settar í gongd, sambært løgtingsheimildini, sigur Johnny í Grótinum.